Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України №248 (748) ♦ Середа, 29 грудня 1993 року ♦ Ціна договірна.

Усе найкраще — МП-СП

з обмеженою (кримінальною) відповідальністю!

Акти вандалізму в нас стали такими ж звичними, як притонно-рекетирський жаргон на «найбільшому ярмарку України» в центрі столиці.

Два місяці тому, в ніч з 27 на 28 жовтня, в народній студії художньої кераміки київського Центру дитячої творчості «Мозаїка» невідомі знищили найцінніші авторські роботи, потрощили меблі, сплюндрували книги...

Нічні візитери «працювали» грубо, непрофесійно (результати їхньої «роботи» ви бачите на одному із знімків Сергія Ковальчука). І, судячи з того, що забули на столі авторучку й записку з адресою «об'єкту нападу», діяли за спецзамовленням. Наряд міліції, який прибув на місце злочину лише ввечері наступного дня, в ці тонкощі не вникав. Ніхто особливо не зреагував і на запит народного депутата Л.Танюка міністру внутрішніх справ А.Василишину з проханням «провести серйозне розслідування цієї справи, знайти винних і притягнути до відповідальності».

Справді, можна було б погодитися з думкою багатьох про те, що ніколи панькатися з «дитячими» проблемами, коли треба боротися з мафією і організованою злочинністю. Якби між першим і другим не було найтіснішого зв'язку, якби «нічному розбою» не передував ланцюг подій.

(Закінчення на 4-й стор.)

Абзац з листа

Нині, куди не кинься — за все треба платити шалені гроші. У нас є багато обдарованих дітей, котрі навчаються в музичних школах, художніх студіях. Та настала страшна дійсність, ніби якась зла сила оволоділа часом — учитися можуть грошовиті, а не талановиті, бо навчання не всім по кишені. Якщо й справді так буде, то ми дочекаємося духовної трагедії. А це гірше, ніж чорнобильська.

Дмитро БРИЛІНСЬКИЙ, відмінник народної освіти. Хмельницький.

У Центральній виборчій комісії по виборах народних депутатів України

Центральна виборча комісія по виборах народних депутатів України розглянула заяви та інші документи, подані політичними партіями про реєстрацію їх як таких, що виявили намір висунути кандидатів для участі у виборах народних депутатів України.

Згідно із статтею 14 Закону про вибори Центральна виборча комісія прийняла постанови про реєстрацію Ліберальної партії України, Християнсько-демократичної партії України, партії Трудовий конгрес України та Партії демократичного відродження України у зв'язку з їх наміром висунути кандидатів для участі у виборах народних депутатів України 27 березня 1994 року.

Відповідні свідоцтва про реєстрацію представникам згаданих політичних партій вручив голова Центральної виборчої комісії І.Г.Ємець.

Продиктовано в номер

На пост президента Криму претендують шестеро

На засіданні Центрвиборчкому Республіки Крим 27 грудня шостим кандидатом на пост президента затверджено сорокарічного президента групи з семи фірм під загальною назвою «Росія» Володимира Веркошанського. Крім нього на цей пост претендують Сергій Шувайников — від «Русской партии Крыма», Леонід Грач — від Комуністичної партії Криму, Юрій Мєшков — від Республіканської партії Криму, а також незалежні кандидати — голова Верховної Ради Республіки Крим Микола Багров і представник Президента України в Севастополі, заступник голови Верховної Ради Криму Іван Єрмаков. Затверджено бюлетень по виборах президента Республіки Крим, до якого внесено ці кандидатури. Відмовлено у реєстрації підприємцю з Сімферополя Юрію Колесникову, депутату Севастопольської міськради Наталії Васильєвій і прихильнику Національного руху кримських татар Рустему Халілову. Колесников і Васильєва подали до суду.

А. Василишин і Є. Марчук у Севастополі

27 грудня до Севастополя прибули міністр внутрішніх справ України, генерал внутрішньої служби Андрій Василишин і голова Служби безпеки України генерал-полковник Є. Марчук. Ввечорі вони зустрілися з керівництвом міста, командуванням ЧФ і ВМС України. Відзначалося, що вводити особливий стан у Севастополі може лише Президент України, оскільки це місто є містом республіканського підпорядкування і до того ж закритим. Однак були схвалені всі заходи, які намічалися у зв'язку із введенням особливого стану. Того ж дня представник Президента України в Севастополі Іван Єрмаков підписав розпорядження про введення посиленого режиму діяльності правоохоронних та інших державних органів щодо зміцнення правопорядку в місті. Даний режим вводиться на два місяці.

Стихійне лихо: є жертви, завдано великих збитків

Внаслідок повені у шести районах Закарпаття підтоплено 139 населених пунктів, постраждали 108 тисяч жителів області, є жертви. Стихією зруйновано багато подвір'їв, ліній зв'язку й електропередач, мостів і дамб, доріг і сільськогосподарських угідь. Загальні збитки сягають 1,6 трильйона карбованців.

Урядовою та обласною комісією з надзвичайних ситуацій намічено оперативні заходи щодо ліквідації наслідків стихії. Провадяться інтенсивні відбудовні та ремонтні роботи. Вживаються також заходи щодо забезпечення населення харчами і товарами першої необхідності, нафтопродуктами і будматеріалами.

Президент України Леонід Кравчук висловив співчуття сім'ям загиблих внаслідок стихійного лиха на Закарпатті.

Почули голос фермерів

Представник Президента у Волинській області Володимир Блаженчук скасував розпорядження представника Президента у Володимир-Волинському районі Володимира Фальчука, яке стало причиною конфлікту під час взаєморозрахунків між окремими фермерськими господарствами району та Володимир-Волинським цукровим заводом (див. «ГУ» від 24 грудня 1993 р.)

Тепер районна держадміністрація повинна привести свої нормативні акти у відповідність до розпорядження В. Блаженчука, а місцевий цукрозавод — вирішити питання розрахунків з указаними фермерськими господарствами району відповідно до положень чинного законодавства України.

Другий валютний аукціон

30 грудня 1993 року у Національному банку України відбудеться другий валютний аукціон з продажу доларів США. Він розпочнеться за стартового курсу один долар США до 32 тисяч карбованців. Як відомо, за цим курсом було здійснено купівлю валюти на першому аукціоні, що відбувся нещодавно. До участі в аукціоні запрошуються всі уповноважені банки, які перед цим прийняли забезпечені карбованцями заявки своїх клієнтів на купівлю валюти. Заявки на купівлю передаються представником банку до аукціонного комітету безпосередньо перед аукціоном. Банки — учасники аукціону сплачують реєстраційний внесок. Придбана на аукціоні валюта перераховуватиметься банкам-покупцям для їхніх клієнтів на підставі та за реквізитами аукціонного свідоцтва протягом одного банківського дня.

ЗАЯВА про створення передвиборчої платформи «Демократичний центр»

Шановні співвітчизники!

Ми знаємо, як ви втомилися від злиднів, від постійної боротьби за виживання, як ви втратили довіру до всіх: до влади і опозиції, до Рад і партій. Але вибір необхідно зробити, бо ваша відмова взяти участь у формуванні влади призведе до безвладдя та появи на теренах колишнього СРСР ще однієї «гарячої точки».

Ми, автори цього звернення, належимо до різних партій або в більшості взагалі безпартійні, майбутні кандидати в депутати і ті, хто не зв'язує свою долю з парламентською діяльністю. Об'єднали нас моральний обов'язок громадян і совість фахівців. Ми бачимо можливість запобігти катастрофі, що насувається, і готові запропонувати платформу, яка могла б послужити основою для роботи майбутніх органів державної влади.

Вдумайтесь в прості факти.

За останні роки заробітна плата виросла в сотні разів, а ціни — в тисячі разів.

Купівельна спроможність знизилась в кілька разів. І її вже не підвищити жодними постановами без піднесення виробництва та усунення корупції.

Падіння життєвого рівня значно випереджає падіння виробництва. Це сталося тому, що ми маємо економіку, яка намагається споживати більше, ніж виробляти.

Але сподівання людей, які терпляче переносять катастрофічне зниження життєвого рівня, виявилися марними. Влада погано керувала економікою раніше, вона вкрай погано керує нею зараз.

І на сьогодні більшість у владних структурах становлять люди, які хоча й спромоглися прийняти ідею незалежної України, але не змогли прийняти і реалізувати ідею демократичного суспільства з ринковою економікою. Як результат — політичне й економічне безладдя в державі, корупція і злочинність.

Ми переконані, що сьогодні головне — припинення катастрофічного падіння життєвого рівня наших громадян.

Найкоротший шлях до цього — зупинення постійного знецінення грошей, швидка і ефективна приватизація малих і середніх підприємств, державний захист найбільш вразливих верств населення. Саме ці першочергові кроки дають змогу наблизити наше суспільство до соціально орієнтованого ринкового господарства.

Намагання повернутися назад до оновленого СРСР та поміркованої бідності періоду «розвиненого соціалізму» лише погіршують становище: для того, щоб повернути Україну до командно-адміністративної системи, потрібні десятиріччя сталінських концтаборів. У той же час заклики до негайного виходу з СНД не враховують суворої економічної реальності.

Саме тому ми — члени різних партій і безпартійні, люди різних професій — об'єдналися на центристській платформі.

Наша центристська позиція — це, перш за все, врахування інтересів усіх соціальних верств, людей усіх національностей та всіх віросповідань;

по-друге, це повага до інших точок зору, готовність не тільки слухати, але й чути кожного, переконувати опонента не силою, а аргументами;

по-третє, це прагнення і готовність розв'язувати всі суперечки — як внутрішні, так і зовнішні — шляхом переговорів.

Ми будемо співпрацювати один з одним незалежно від нашої партійної приналежності та з усіма, хто підтримуватиме нашу платформу.

Ми закликаємо співвітчизників, які поділяють нашу центристську позицію, разом прокладати шлях до створення в нашій країні цивілізованого суспільства європейського гатунку — з ринковою економікою і правовою демократією, з вільним розвитком культури і зваженою зовнішньою політикою.

Аносов, Баландюк, Батюшко, Білоус, Бойко, Васильєв, Веретенніков, Виноградський, Воробйов, Гнаткевич, Гринів, Гриньов, Дзюба, Дума, Єгоян, Ємець, Єхануров, Завада, Задорожний, Каплуновський, Козюбра, Коваль, Кожевіна, Кузнецов, Кушнарьов, Кулик, Мартиненко, Мацюк, Матвієнко, Мазур, Мельник, Пинзеник, Пітцик, Попович, Прядко, Погорелова, Погорелов, Покроєв, Романенко, Рябченко, Сербін, Сереброянніков, Скипальський, Стецьків, Соболев, Сидоренко, Солтис, Сумін, Тертичний, Толстоухов, Томенко, Філенко, Хмелько, Череп, Шевченко, Шевйов, Шепетін, Шкарбан, Щербина, Яворівський.

м. Київ, 9 листопада 1993 року.

У Комісіях Верховної Ради України

Відбулося засідання Комісії з питань народної освіти і науки, на якому за участю керівників профспілок працівників освіти та представників міністерств праці і освіти розглянуто питання про оплату праці вчителів, викладачів, науковців. Комісія звернула увагу на недопустимість зниження життєвого рівня педагогів і науковців через низьку заробітну плату. Розробникам проекту закону про оплату праці запропоновано нові підходи щодо заробітної плати освітян і науковців. Якщо Міністерство праці не погодиться з пропозиціями комісії, то вона залишає за собою право внести на розгляд Верховної Ради питання про відновлення дії статті 52 закону про освіту, за якою держава забезпечує встановлення ставок і посадових окладів педагогічним працівникам народної освіти на рівні, не нижчому від середньої, а викладачам вищої школи — подвійної середньої заробітної плати працівників промисловості. Дія цієї статті була зупинена Декретом Кабінету міністрів.

На запрошення Комітету в закордонних справах Всекитайських зборів народних представників до Пекіна з офіційним візитом відбула делегація Верховної Ради України в складі народних депутатів Дмитра Павличка, Андрія Печерова, Валерія Черепа, Євгена Мармазова, Ярослава-Петра Кендзьора. Під час зустрічей з парламентаріями і представниками уряду КНР вони вивчатимуть шляхи поглиблення співпраці споріднених комісій і комітетів, досвід законотворчої роботи в Китаї.

У **Комісії з питань правопорядку і боротьби зі злочинністю** відбулося чергове засідання робочих груп, що мають привести чинні законодавчі акти у відповідність з недавно схваленим Законом «Про державну службу». Спільно з фахівцями Верховного Суду, Генеральної прокуратури, міністерств юстиції та внутрішніх справ депутати доопрацьовують законопроекти щодо боротьби з корупцією, розробляють зміни і доповнення до Кримінального та Кримінально- процесуального кодексів.

На своєму черговому засіданні **Комісія з питань здоров'я людини** завершила підготовку для розгляду у другому читанні проекту закону про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення. При доопрацюванні законопроекту народні депутати особливу увагу звернули на створення в Україні єдиної системи державної санітарно-епідеміологічної служби. Для цього, зокрема, необхідно передати у підпорядкування Міністерства охорони здоров'я санепідслужби на транспорті, передусім залізничному. З цією ж метою потрібно вжити заходів із забезпечення можливості контролю з боку Міністерства охорони здоров'я, об'єктів Міноборони, Міністерства внутрішніх справ та інших силових міністерств і відомств. Вкрай важливо, з точки зору депутатів, посилити відповідальність фізичних і юридичних осіб за порушення вимог санітарного законодавства, розширити повноваження працівників державної санепідслужби, а також створити систему їх соціального захисту з метою забезпечення незалежного виконання службових обов'язків при здійсненні державного санітарно-епідеміологічного нагляду. Доопрацьований законопроект плановано внести на розгляд дев'ятої сесії Верховної Ради.

Підготовку Лісового кодексу до його розгляду на пленарних засіданнях у другому читанні завершила **Комісія в питаннях екології та раціонального природокористування**. Тут, крім того, підбито підсумок перевірки виконання Мінприродою Закону про охорону навколишнього природного середовища. Висновки й рекомендації щодо цього комісія передасть до Кабінету міністрів.

Прес-центр Верховної Ради України.

Постанова Верховної Ради України

Про порядок фінансування видатків з державного бюджету у січні 1994 року

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Звернути увагу Кабінету Міністрів України на невиконання ним пункту 2 Постанови Верховної Ради України «Про невідкладні заходи щодо подолання гіперінфляції в Україні, проект плану економічного і соціального розвитку України на 1994 рік і проект Державного бюджету України на 1994 рік» від 12 листопада 1993 року щодо подання доопрацьованих проектів плану економічного і соціального розвитку та Державного бюджету України на 1994 рік на розгляд Верховної Ради України у грудні 1993 року.

2. Дозволити Кабінету Міністрів України та Національному банку України до затвердження Державного бюджету України на 1994 рік здійснювати у січні 1994 року фінансування першочергових видатків в межах фактичних доходів, що надходитимуть до бюджету.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ

м. Київ 24 грудня 1993 року.

Постанова Верховної Ради України

Про впорядкування оплати комерційним банкам за здійснення платежів

З метою приведення оплати комерційним банкам за здійснення платежів до міжнародних визнаних норм та недопущення необгрунтованого завищення зазначеної оплати Верховна Рада України **постановляє**:

1. Національному банку України розробити і з 15 січня 1994 року ввести в дію граничні тарифи оплати комерційним банкам за здійснення платежів, виходячи з сум необхідних витрат комерційних банків.

2. Кабінету Міністрів України разом з Національним банком України розробити та з 15 січня 1994 року ввести в дію санкції за порушення граничних тарифів оплати комерційним банкам за здійснення платежів, встановлених Національним банком України.

3. Постанова набуває чинності з моменту її прийняття.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ

м. Київ 24 грудня 1993 року

Розпорядження Президента України

Про поширення чинності Указу Президента України від 15 жовтня 1993 року № 459 на працівників апаратів Верховної Ради України, Верховної Ради Республіки Крим та місцевих Рад народних депутатів

Погодитися з пропозицією керівництва Верховної Ради України поширити чинність Указу Президента України від 15 жовтня 1993 року № 459 «Про заходи щодо підвищення рівня роботи органів державної виконавчої влади» на працівників апаратів Верховної Ради України, Верховної Ради Республіки Крим, місцевих Рад народних депутатів і їх виконавчих органів та регіональних Рад народних депутатів.

Президент України Л. КРАВЧУК

м. Київ 25 грудня 1993 року

Точка зору

Вибори як правова експертиза

Як відомо, 18 листопада цього року Верховна Рада ухвалила Закон «Про вибори народних депутатів України». Але дискусії навколо нього тривають, інколи йому дають оцінки, що їх важко пояснити з позицій об'єктивності і здорового глузду. Ця обставина спонукала мене поділитися думками щодо ухваленого Закону, який, безперечно, належить до базових законодавчих актів з проблем державотворення.

Сьогодні слід виходити з того, що через ухвалений Закон ми маємо забезпечити вибори нового складу Верховної Ради України, і будь-які крайні оцінки, а тим більше заяви, що це, мовляв, «антидемократичний», «реакційний» закон, є шкідливими, вони поляризують суспільство, збільшують напруженість. В них більше емоцій, політиканства, ніж здорового глузду. В правовій державі, яку ми будуємо, прийняті закони слід поважати і виконувати. Тому у пропонованій читачеві статті я не дискутуватиму з своїми опонентами, хоч з деяких положень я мав інші пропозиції. Кожна стаття проголосована, і для мене це закон.

Наш парламент зупинив свій вибір на мажоритарній системі. Але це аж ніяк не означає, що тип виборчої системи механічно перенесено зі старого в новий Закон. Річ у тім, що вибори за мажоритарною системою в умовах функціонування в суспільстві однієї партії, як це було раніше, і в умовах нинішньої багатопартійності — це не одне і те саме.

Виборчий процес має три етапи:

Перший — висування претендента на кандидата у депутати. Це право мають три суб'єкти: партії та їх виборчі блоки; безпосередньо виборці виборчого округу числом не менше 10; трудові колективи.

Другий — реєстрація кандидата. Для того, щоб претендент на кандидата в депутати був зареєстрований, він має зібрати підписи не менш як 300 виборців даного виборчого округу. При реєстрації кандидат вносить грошову заставу в розмірі п'яти мінімальних заробітних плат, яка повертається в разі, якщо кандидат одержав на виборах не менше п'яти процентів голосів виборців, що взяли участь у голосуванні. Застава, що не підлягає поверненню, зараховується до державного бюджету.

Третій етап — голосування за кандидатів, яке проводиться за 450 одномандатними виборчими округами на основі абсолютної більшості. Обраним вважається той кандидат у депутати, який одержав на виборах більше половини голосів виборців, що взяли участь у голосуванні, але не менше 25 відсотків від кількості виборців, внесених до списків виборців даного округу. Повторне голосування проводиться за такими ж нормами.

Усі кандидати у депутати в ході виборчої кампанії поставлені в рівні умови. Передвиборча агітація фінансується державою. Але поряд з державним фінансуванням кандидат у депутати може використовувати кошти власного виборчого фонду, утвореного з власних коштів, коштів політичних партій, пожертвувань громадян України, юридичних осіб, зареєстрованих в Україні, за винятком підприємств з іноземними інвестиціями. Розмір власного виборчого фонду кандидата не повинен перевищувати встановленого законом розміру — 100 мінімальних заробітних плат.

Новизною, передусім, є те, що ми вперше маємо обрати Верховну Раду, яка працюватиме на постійній основі. Це принципове питання, яке започатковує якісно новий етап діяльності українського парламенту.

Закон уперше декларує право висувати кандидата у депутати політичним партіям та їх виборчим блокам. Тим самим ще раз узаконюється існування багатопартійності в нашому суспільстві і те, що вибори відбуватимуться за умов багатопартійності. Що ж до невдоволення деяких політичних лідерів положенням про необхідність зібрати 300 підписів виборців на підтвердження висунення претендента на кандидата, то це невдоволення не можна визнати обгрунтованим. Адже для будь-якої партії, якщо вона чогось варта, зібрати необхідну кількість підписів не є якоюсь перешкодою в завоюванні депутатського мандата, а скоріш за все є справою техніки.

Змінено віковий ценз громадян, які можуть бути обрані народними депутатами. Це викликало гостру дискусію депутатів, обгрунтовувалися пропозиції про необхідність зниження вікового цензу до 18 чи 21 року. Зауважу, що світова практика на сьогодні виробила для кандидатів у депутати віковий ценз від 17 років (КНДР) до 45 років (Екваторіальна Гвінея). Але в більшості країн світу кандидатів у депутати висувають з 21 або 25 років (939 країн).

Принциповою є вимога Закону про заповнення кандидатом у депутати декларації про свої доходи. Реакція депутатів на це положення неоднозначна. Але факт залишається фактом: виборці мають знати, за рахунок яких доходів і як живе їхній обранець. Тоді менше буде розмов про привілеї депутатів — справжні і надумані.

До новизни слід віднести також посилення контролю громадськості у виборчому процесі, можливість широкого представництва партій у роботі виборчих комісій з правом голосу.

Хотів би також привернути увагу до статті 51 Закону, в якій ідеться про необхідність суворого виконання виборчого законодавства України, дотримання етичних норм, коректності, порядності і культури в процесі передвиборчої кампанії. Це застереження вуличним політикам, що звикли до брехні, обливання брудом, ображання честі і гідності свого опонента тільки за те, що він має іншу точку зору на ту чи іншу проблему. Деякі політики діють за принципу — говорити те, що їм вигідно, вже не має значення, як кажуть, «у нього вкрали, чи він украв», головне сказати. І кажуть...

Це відчули на собі багато нинішніх депутатів під час виборів у 1990 році і після них. На жаль, останні роки не внесли якихось позитивних змін у культуру політичної боротьби, в нашу мораль. Навпаки, процеси самоїдства дедалі більше роз'їдають суспільство і сягають таких меж, що можуть спричинити його загибель. Таке політичне хуліганство має бути викорінене з нашого життя. В державі, яка прагне будувати демократію, дикунські методи боротьби за депутатські мандати із своїми опонентами не можуть йти на користь цієї держави.

На жаль, нинішні законодавці не розробили кодексу кандидата в депутати, який би чітко, з етичних позицій визначав, що можна, а чого — ні. У нас це залишається питанням внутрішньої культури. А її багато кому дуже бракує. Можливо, законодавці нового парламенту визнають за потрібне прийняти кодекс честі і гідності громадянина України.

Переконаний, наступні вибори дадуть і найбільш правдиву, виважену оцінку самому Законові, визначать ступінь його демократичності, будуть його правовою експертизою.

Євген НОВИЦЬКИЙ, заступник голови Комісії у питаннях діяльності Рад народних депутатів, розвитку місцевого самоврядування Верховної Ради України.

У «ГОСПОДАРІ» ПРАЦЮЮТЬ ГОСПОДАРІ,

які й виробництво розширили, і про соціальні питання не забули

Дивні у нас люди. У Фастові влітку збанкрутувало мале підприємство, утворене на основі місцевої перукарні. Люди, які працювали в ньому, попросилися, щоб їх прийняли до акціонерного товариства «Господар», що працює вельми успішно. Там дали згоду. І ось у перукарні на зборах вирішують, що з одинадцятьма працівницями, які перебувають у декретних відпустках, певно, до «Господаря» йти незручно. І тому їм пропонують розрахуватися. І що дивує — ті й не протестують, погоджуються, що вони — баласт. І розраховуються.

І вже після тих зборів, під час розмови у «Господарі», те з'ясовується. Голова правління АТ «Господар» Василь Макарович Кулініч за голову схопився:

— Та ви що, люди добрі! Ану скликайте знову на збори всіх своїх. І я прийду.

На тих зборах Василь Макарович привітав від імені акціонерного товариства «Господар» всіх жінок, які в цей важкий час наважилися народжувати дітей («за це ж відзначати треба, а не звільняти!»), і запропонував усім вступити до АТ «Господар». А після народження дитини вирішили виплачувати матері мільйон карбованців підтримки.

— Тепер суму доведеться переглянути, бо клята інфляція її з'їла, — каже Кулініч.

Акціонерне товариство «Господар» утворилося у Фастові на базі молокозаводу. Спочатку, наприкінці вісімдесятих, вирішили перейти на оренду. Бо іншої ради не було. Люди отримували тоді по 60 — 70 карбованців на місяць, не трималися, йшли на інші виробництва, і Василь Макарович Кулініч, який очолив завод у липні 1988-го, зрозумів, що зміни потрібні радикальні. Отож порадилися в колективі та й подали документи про перехід на оренду. Шість місяців розглядали їх в Київському обласному об'єднанні молочної промисловості. Все ніяк не могли зважитися випустити фастівців з-під свого чуйного керівництва. Довелося Кулінічеві пробиватися до тодішнього міністра сільського господарства Ткаченка. Той «спустив вказівку». Таку мову в Київському облоб'єднанні зрозуміли: міністр-бо вказує, а не якийсь там колектив наполягає.

Відтоді й пішло. Працювати стали більше і краще. Розширили асортимент. Ряжанку почали випускати, вершкове масло, сметану розфасовану, желе, навіть чорну ікру з природних продуктів. Прикупили авто і трактори, завели свої фірмові магазини, кіоски. І вже в 1990 році справу так поставили, що викупили своє підприємство у держави. А після того утворили акціонерне товариство закритого типу. Вирішили, що так буде до жовтня 1995 року. А далі?

— Що було — бачили, що буде — побачимо, — каже Кулініч, — може, перетворимося у відкрите товариство, то вже як люди вирішать.

Люди сьогодні щокварталу отримують на акції дивіденди. Працюють так, що Фастів проблем з молочними продуктами не має. Ідуть сюди з бідонами й з Києва, й з ближчих міст і селищ. Бо тут завжди є.

Підприємства служби побуту Фастова вже ледь не всі притулилися до «Господаря». Бо великі підприємства міста, колись союзного підпорядкування, нічим їм допомогти не можуть. Та що там комусь допомогти — собі ради не дадуть. Хіба що кленуть «розірвані зв'язки». І державу. Але подумаймо: хіба може самостійність розірвати справді взаємовигідні економічні зв'язки? Та ніколи. Й мети собі такої ніхто не ставив і не ставить. Розірвалося те, що пов'язувалося штучно. Без чого можуть обійтися наші сусіди. Отож думати треба. Крутитися. І виробляти те, що куплять, а не те, що звикли... Жорстка реальність. Важко. Але іншого не дано. Хто не може — хай звільнить крісло.

А тим часом «Господар» розширюється. Колгоспи стають його філіалами. Щоб від землі до переробки продукції і продажу — єдиний ланцюжок. А в лазнях і перукарнях Фастова тепер завдяки «Господарю» щотижня день учасників Великої Вітчизняної і людей похилого віку. Ці заклади обслуговують їх безкоштовно. А після пригощають ряжанкою, бутербродами. Коштом «Господаря». Є тут і свій центр здоров'я, де займаються й дітьми, й людьми похилого віку.

Веде «Господар» газифікацію сіл, почали працювати дві його пекарні, буде млин, закінчують облаштовувати невеликий м'ясокомбінат (для Фастова — достатній).

— Приватизація, — каже Василь Макарович, — це не для того, щоб хтось напихав собі кишені за рахунок зубожіння народу. Приватизація — заради людини має бути. Кожної. Щоб був інтерес, мотив до праці. Щоб і ділова людина почувалася впевнено, і робітник. А коли вони запрацюють як слід, то й на соціальний захист малих і старих у суспільства коштів вистачить. За рахунок податків.

Свого часу був Василь Кулініч депутатом Київської облради. Тепер — депутат Фастівської районної і Пилипівської сільської. Подумалося, що саме таких людей, які зарекомендували себе у наш важкий перехідний період діловими й соціально відповідальними, й хочеться бачити у новому складі Верховної Ради України.

Сергій МАКАРЕНКО.

Київська область.

На знімку: Василь Кулініч.

У МІНЗВ'ЯЗКУ — СВІЙ ЗАКОН

З проголошенням незалежності України Мінзв'язку керується Конституцією, законами і декретами республіки, іншими нормативними актами Верховної Ради, Кабінету міністрів України та Положенням про Міністерство зв'язку України від 16 травня 1992 року, яким воно, зокрема, відокремлене від господарських функцій. Тому останніми роками постала гостра потреба в законодавчій базі зв'язку, в визначенні правових, економічних й організаційних основ діяльності галузі, її особливостей, пов'язаних з реалізацією надзвичайних суспільних інтересів, а також у встановленні норм регулювання відносин між підприємствами, об'єднаннями, установами, що надають послуги зв'язку, із споживачами послуг, органами державної влади і державного управління.

24 червня 1993 року проект Закону України «Про зв'язок» було подано для обговорення в першому читанні на засідання Верховної Ради України. Але тоді його не прийняли. Уявність монополізму зв'язку — галузі, яка розвивалася за остаточним принципом, гостра негативна реакція на вимушене підвищення цін і тарифів на послуги, все ще низька якість роботи засобів зв'язку й культури обслуговування (особливо населення), про що лунало в виступах народних депутатів України, стримали його просування.

Не прийнявши в першому читанні, Верховна Рада України доручила Комісії з питань розвитку базових галузей народного господарства доопрацювати проект разом з Кабінетом міністрів, врахувати всі зауваження і пропозиції народних депутатів України і постійних комісій Верховної Ради, після чого подати проект на перше читання повторно.

Виконавши доручення Верховної Ради, Комісія, крім того, направила доопрацьовані проект підприємствам зв'язку і розглянула його на нараді, що відбулася 29 жовтня, з участю представників Верховної Ради, Кабінету міністрів, Мінфіну, Мінекономіки, галузевої профспілки, керівників підприємств галузі, апарату Мінзв'язку. Обговорювали цей проект із врахуванням альтернативного, поданого Верховній Раді народним депутатом України В.Московкою.

У ході доопрацювання проекту Закону переглянуто сім статей, введено п'ять нових: «Антимонопольні обмеження», «Захист інтересів держави», «Захист прав споживачів і відповідальність підприємств та об'єднань зв'язку», «Порядок та умови надання послуг зв'язку підприємствам єдиної системи зв'язку», «Порядок та умови надання послуг зв'язку в приватних мережах». Тепер проект чіткіше регламентує діяльність підприємств зв'язку, створює умови для активнішого розвитку ринкових відносин, закріплює право рівного доступу до користування засобами й послугами зв'язку, обмежує монополію державних підприємств зв'язку.

Управління і функціонування відомчих мереж зв'язку й тих, що перебувають у власності недержавних підприємств та інших власників, забезпечують власники, в інтересах яких вони створені. Проект Закону визначає право власності на мережі, засоби та споруди зв'язку, відповідальність підприємств зв'язку за неналежне виконання обов'язків з надання послуг і порушення законодавства про зв'язок, передбачає всі форми власності, в тому числі і приватну. Він обстоює цілісність єдиної національної системи зв'язку та порядок інтеграції її до світової мережі за міжнародними договорами й угодами, положеннями Міжнародного союзу електрозв'язку та Всесвітнього поштового зв'язку, учасником яких Україна є з 1947 року.

Що ж відрізняє проект міністерства від альтернативного проекту народного депутата України В.Московки?

Зміни і пропозиції В.Московки спрямовані в основному на перегляд порядку розподілу радіочастот і каналів для програм радіомовлення і телебачення. Ці функції за його проектом пропоновано передати Національній раді, що має бути створена і підпорядкована Верховній Раді України. Національній раді також пропоновано передати державне майно Укртелерадіокомпанії і концерну радіозв'язку, радіомовлення і телебачення Мінзв'язку, канали якого, до речі, призначені водночас і для надання послуг електрозв'язку. Практично альтернативним проектом пропоновано створити супермонопольну структуру, в незалежність якої наперед важко повірити. В більшості країн світу питання розподілу радіочастот вирішують в основному три незалежні структури: перша — видає ліцензії на програми мовлення; друга — розподіляє смуги радіочастот між усіма зацікавленими юридичними і фізичними особами; третя — розподіляє і видає ліцензії на окремі радіочастоти.

Така практика дає можливість розв'язувати питання за участю широкого кола користувачів і не приводить до появи монополіста, який встановить всеосяжний контроль на інформаційний простір, технічні засоби й на обмежений природний ресурс — радіочастоти.

Тамара КУЗНЄЦОВА,
начальник управління праці і розвитку ринкових відносин Мінзв'язку.

Екран подій

Золотий ювілей

Півстоліття виповнилося в цьому році донецькій шахті імені Абакумова. Навіть для людини вік поважний. У таких випадках ювіляру бажають добре завершити другу половину століття.

На шахті в завтрашній день дивляться з оптимізмом, хоча вугільні пласти тут малої потужності. Реконструкція дасть можливість подовжити вік підприємства на багато десятиліть.

Учені і спеціалісти виробничих об'єднань «Донецьквугілля» і Харківського імені Малишева створили високопродуктивні установки буро-шнекового виймання вугілля. При цьому гірники перебуватимуть у штреку — просторій і добре провітрюваній виробці.

— Не забуватимемо і про соцпобут, — наголошує директор шахти Володимир Мартиненко. — Наше селище розташоване трохи більш як за 20 кілометрів від центру Донецька, тому маємо все необхідне для плідної роботи і хорошого відпочинку. Є спортзал, плавальний басейн, загальноосвітні і музичні школи, Палац культури, лікарні. Зводять шахтарі і чимало житла. Адже без усього цього тяжка шахтарська праця не стане радістю.

... Та й купила порося

Майже кожна сім'я в селі Рудка-Козинська Рожищенського району Волинської області тримає у своєму дворі дві корови, два-три бички і кілька свиней — це найбільше, ніж у будь-якому із сіл району. А сприяє цьому голова місцевого колективного сільськогосподарського підприємства «Зоря» Сергій Рудик, з ініціативи якого сільським жителям за дешевою ціною продають нетелів і поросят. Лише цього року господарство продало 100 нетелів і понад 500 поросят. Отже, в людей завжди є і свіже молоко, і свіже м'ясо.

На державу надійся, а сам...

На реконструкцію і технічне переозброєння підприємств харчової промисловості наступного року буде виділено 90 відсотків капіталовкладень галузі. Але і це — крапля в морі. Багато заводів, фабрик, цехів розташовані в старих або зовсім непридатних для роботи приміщеннях, 40 — 70 відсотків обладнання, як кажуть, дихає на ладан. Тож такі великі виробництва, як київське акціонерне товариство «Оболонь», комбінат з випуску безалкогольних напоїв «Росинка» та ще з десяток підприємств харчової промисловості столиці України, розраховують не на допомогу держави, а на гроші зарубіжних і вітчизняних інвесторів.

Купили більше, ніж продали

Міністерство статистики підбило підсумки загального обсягу зовнішньоторгового обороту України з державами СНД за січень — жовтень цього року. Він становить 34,3 трильйона карбованців. Частка експорту — 11,2 трильйона, імпорту — 23,1 трильйона карбованців. Негативний баланс (НБ) утворився переважно за рахунок імпорту природного газу, нафти й нафтопродуктів. Так, Україна має НБ з Росією — 9,7 трильйона карбованців, Туркменистаном — 2,1 трильйона, Білоруссю — 145 мільярдів, Литвою — 290 мільярдів, Естонією — 16 мільярдів... Усе, як у тій народній усмішці: «Кінчайте, тату, торгувати — немає вже чим здачі давати!»

Діагноз експертів: річку треба лікувати

На Буковині побувала група спеціалістів англійської консалтингової фірми «Александер Джобб та партнери», яка в рамках Міжнародної програми з охорони навколишнього середовища басейну Дунаю під егідою Всесвітнього центру охорони природного середовища провела передінвестиційні дослідження акваторії річки Прут. Британські науковці вказали на джерела забруднення, подали рекомендації щодо їхньої ліквідації.

Ці пропозиції будуть подані на розгляд уряду та Мінприроди України для укладення відповідної угоди з іноземними інвесторами, готовими взяти участь у оздоровленні буковинського довкілля.

За повідомленнями наших кореспондентів В.ДЕМЧЕНКА, Б.БЕРЕКЕТИ, В.БАБУХА, О.БРЕУСА і О.ВИНОКУРОВА.

Усе найкраще — МП-СП з обмеженою (кримінальною) відповідальністю!

(Початок на 1-й стор.).

За п'ятнадцять років студія художньої кераміки, створена при профкомі заводу «Комуніст» (нині «Радар»), якою керує Юлія Чікірісова, заслужила звання «народної» і об'їздила зі своїми витворами півсвіту: Японію, Кубу, Францію, Німеччину, Болгарію, Польщу... Але з приходом часів комерціалізації з'ясувалося, що дитячий талант — це зовсім не той вид людської діяльності, завдяки якому можна відкрити рахунок у швейцарському банку чи збудувати віллу на Флориді. Навпаки, дитячий талант — збитковий. Директор неіснуючого агропромислового підприємства «Україна», який хотів купити студію разом з приміщенням ще в 1989 році (щоб зареєструвати своє АПП), так і сказав викладачам: «Ви ж прибутку не даєте. Сидіть вдома. Ми вам за це ще й доплачуватимемо...» На що Юлія Степанівна відповіла: «Ми дітьми не торгуємо...»

З 1 січня 1992 року профком заводу «Радар» заявив, що грошей на утримання Центру дитячої творчості «Мозаїка» через фінансові труднощі не дасть. І не дав. Викладачі працювали безплатно. А Центр прямопропорційно плину часу спускався в боргову яму: за оренду приміщення, комунальні послуги і т.ін.

Тоді знайшовся ще один «доброзичливець» — інженер ЖКВ «Радар», комерційний діяч С.Пастушенко і запропонував погасити орендні векселі Центру дитячої творчості за рахунок доброчинної допомоги МП «Джун». Але при тому, що підприємству дозволять у вільний від занять час у цьому приміщенні проводити збори, зустрічі з клієнтами, вести переговори з партнерами. І як працівник ЖКВ узяв ключ, щоб оглянути приміщення, в якому потрібно було провести невеликі ремонтні роботи. Через кілька днів Юлія Степанівна, переступивши поріг, ледь не спіткнулася об тюки заморських тканин, якими були завалені навчальні кімнати. Крім того, зникла швейна машинка. Наступного разу прийшовши на заняття, за своїм робочим столом зустріла нахабного молодика, котрий по радіотелефону давав «вказівки» клієнтам. А робочі місця, за якими працювали діти, були обвішані новими піджаками — продукцією МП.

31 грудня закінчується чинність договору Центру дитячої творчості про оренду приміщення. Оскільки «дитячий талант» прибутків не дає, то доводиться шукати меценатів. А комісія ЖКВ, яка нібито вивчала це питання, до речі, натякнула: є думка передати приміщення Центру під... магазин. А зміст постанови Кабінету міністрів від 23 березня 1992 року про те, щоб «не допустити ліквідації, зупинення діяльності без поважних причин або використування не за призначенням дитячих інтернатних, дошкільних і позашкільних навчально-виховних закладів», схоже, нікого не турбує.

Катерина КІНДРАСЬ.

Продиктовано в номер

Кредити вже не рятують

Для задовільної експлуатації залізниць України, на думку одного з керівників Укрзалізниці В. Ярчука, галузь повинна одержати не пізніше січня наступного року пільговий кредит принаймні у 200 мільярдів карбованців. Залізничники кивають на вугільників: мовляв, одержали пільговий кредит, а розраховуватись з боргами за перевезення вантажів з Донецькою залізницею не квапитесь.

У Держкомвуглепромі ж з'ясовують, якою мірою до них стосується підвищення транспортних тарифів на 1,95, бо якщо для вугледобувних шахт є якісь винятки, то вони майже нічого не винні. А коли винятків немає, то щоб покрити заборгованість перед залізницею треба розтринькати кредит, яким докоряють. А це — трильйон на грудень.

Новорічні ялинки в «Артеку»

У всіх п'яти зимових таборах міжнародного дитячого центру «Артек» розпочалася новорічна зміна. До «Артеку» приїхали школярі з усіх областей України, багатьох регіонів Російської Федерації, Білорусі, Казахстану, Башкортостану. Остання республіка, до речі, цілковито забезпечує «Артек» паливом, без якого той існувати не зміг би.

Проблема

ПОВІТРЯНІ ВОРОТА ХАРКОВА ВІДКРИЮТЬ АМЕРИКАНЦІ

Тема будівництва у Харкові нового міжнародного аеропорту все частіше з'являється на сторінках місцевої преси. Варто сказати, що до сьогоднішнього дня повітряні ворота потужного промислового центру та й інших регіонів східної України надійно закриті для світового співтовариства. Пілоти цивільної авіації поміж себе харківський аеропорт називають не інакше як «авіаносцем» через незручності при злітанні та посадці. Що ж стосується польотів до Харкова міжнародних лайнерів, то говорити про це поки що не доводиться. Правда, кілька років тому харків'яни бачили над містом невеличкий літак з іноземними розпізнавальними знаками — то французький міністр прилітав поклонитися землі предків. А в той же час харківські підприємці мають неабияку потребу в повітряному сполученні зі світом. Та й західні ділові люди, неодноразово прибуваючи до Харкова зі своїми бізнес-планами, пояснювали, що їх втілення на сході України поки що неможливе за відсутності надійного зв'язку, сервісу, міжнародного аеропорту. Але якщо із засобами космічного зв'язку та привітними метрдотелями на найближчу перспективу у нас повна туманність, то в планах будівництва нового аеропорту, який відповідав би найвищим світовим стандартам, схоже, є якесь прояснення.

На відміну від спеціалістів з німецького міста-побратима Нюрнберга, які мали намір сприяти у реконструкції військового аеродрому під Харковом для міжнародних перевезень і бізнес-рейсів, американська делегація концерну «КАСІ», оцінивши ситуацію на місці, запропонувала харківській адміністрації більш вигідний проект. Концерн готовий за свій рахунок побудувати у Харкові супераеропорт, розраховуючи при цьому на пайовий прибуток від його експлуатації лише протягом певного часу.

Уряд України і Верховна Рада оцінили ідею спорудження у Харкові нового аеропорту як дуже важливу для всього північно-східного регіону України. А ось ставлення до будівництва аеропорту місцевих чиновників неоднозначне. Одні наполягають на тому, щоб за допомогою заокеанських інвесторів реконструювати старий аеропорт (який, до речі, вже майже з усіх сторін оточений містом), що було б набагато дешевше, ніж спорудження нового. Інші, у тому числі й головний архітектор Харкова, категорично проти аеропорту в межах міста. Американці ж, здається, готові помирити і тих, і тих, пропонуючи компроміс: спочатку реконструювати старий аеропорт, а вже потім побудувати новий.

Про всяк випадок, повідомляє «Вечірній Харків», одна із харківських фірм уже викупила під'їзну дорогу до занедбаного аеропорту, сподіваючись уздовж неї вигідно розмістити рекламу. Американці ж запевнили, що довго чекати на себе не примусять. Наступний візит відзначатиметься конкретними пропозиціями щодо реконструкції і будівництва поки що закритих для них повітряних воріт Харкова.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Ювілеї

80 — це не вік. Це привід для роздумів

Днями відбулося урочисте засідання Вченої ради Київської державної консерваторії імені Чайковського з нагоди 80-річчя її заснування. Проголошувалися промови, зачитувалися привітальні телеграми від Президента, уряду, інших вузів. Лунали теплі слова подяки викладачам найстарішого в Україні музичного вузу. Вихованці «конси» зробили дійсно неоціненний внесок до світової музичної культури. Нагадаю лише два імені — американський піаніст Володимир Горовиць (учень першого ректора консерваторії В.Пухальського і професора Ф.Блуменфельда) і видатний співак Іван Семенович Козловський (учень професора О.Муравйової). Нині випускники-кияни — основа професійних оркестрів, музичних театрів, вони працюють на всіх ланках національної музичної освіти. Консерваторія виховала і виховує переможців та лауреатів багатьох міжнародних конкурсів. Тому справедливо наголошувалося: вуз заслуговує на присвоєння статусу Української національної музичної академії.

Про сумне в такий день — не хотілося. Але найстарший професор консерваторії, композитор Віталій Кирейко вніс-таки часточку суму. «Країна, де яйце коштує 4 тисячі купонів, а квиток до Великого залу консерваторії — тисячу купонів, не варта і виїденого яйця», — сказав викладач. Досі не вирішене питання про переведення у центр міста музичної школи-десятирічки імені М.Лисенка, випускники якої поповнюють аудиторії вузу. Діти змушені тягати важелезні футляри з інструментами аж на Сирець, де школа нині знаходиться. Не найліпший і фінансовий стан самої консерваторії.

... Під час святкового концерту я звернула увагу на дівчину-студентку, яка сиділа поруч. Здавалося, вона «проживала», «програвала» подумки партію кожного соліста. «Не від світу цього», — подумає хтось. А насправді це ми — не від їхнього світу, де панує краса і гармонія, а тому і найменша фальш відчувається зразу.

Один сучасник сказав: «...лише та культура буде довершеною, в якій все — люди і речі, стане співзвучним музиці». Спробуймо?

Ганна РОМАНЦОВА.

Мал. Сергія БОБОРИКІНА.

У партіях і рухах

ПЕВК — за створення великої і єдиної країни

З'їзд Партії економічного відродження Криму (ПЕВК) вирішив свого кандидата у президенти Республіки Крим не висувати і рекомендував регіональним організаціям, членам і прихильникам ПЕВК підтримати на цю посаду кандидатуру Голови ВР Криму Миколи Багрова. Прийнято звернення до виборців. У ньому зазначено, що партія виступає за самостійний і всебічний зв'язок з Росією, за єдиний ЧФ, за прозорі кордони з Росією та іншими державами СНД і найскоріше будівництво мосту дружби через Керченську протоку. Депутати — члени ПЕВК домагатимуться у новообраній ВР Криму вступу України до економічного союзу країн СНД на правах повноправного члена і формування на г[еополітичному] просторі колишнього СРСР нової великої країни: Євроазіатського союзу — конфедерації держав на принциповій основі.

Олександр ПІЛАТ.

Коротко

Знову разом

Із мешканцями села Пречистівка Мар'їнського району Донеччини зустрічатимуть Новий рік і понад 20 сімей німців — колишніх жителів Росії та Казахстану. До війни у Донецькій області мешкало понад 40 тисяч німців. Потім їх було депортовано. Повернення німців на історичну батьківщину пов'язано з відомими домовленостями на міждержавному рівні.

На думку голови колгоспу Івана Горобця, прибули непогані спеціалісти, сумлінні працівники. Майбутню вулицю, де згодом з'явиться 60 будинків котеджного типу для прибулих німців, пречистівська сільрада має намір назвати вулицею Дружби.

Валентина ДЕМЧЕНКО.

Донецьк.

Подробиці

КОЖЕН МІНІСТР — ПОЛІТИК

У Міністерстві у справах національностей та міграції відбулася прес-конференція, на якій Олександр Ємець постав не тільки як керівник цього відомства, а й як голова постійно діючої російсько-української конференції. Природно, що журналістів найбільше цікавили ймовірні повороти в російсько-українських відносинах з огляду на несподівані підсумки виборів у Російській Федерації.

Інтерес посилився ще більше, коли О. Ємець повідомив, що ряди Ліберально-демократичної партії, яку за кордоном інакше як фашистською не називають, дедалі зростають за рахунок учорашніх виборців — дехто стверджує, що кількість членів ЛДП наближається до ста тисяч. За словами міністра, вплив на офіційну владу в Росії цієї партії переоцінювати не слід, але не можна виключати й агітпропівської роботи емісарів цієї партії під час передвиборчої кампанії в Україні. Принаймні, сказав О. Ємець, потрібно усвідомлювати позиції як крайніх сепаратистів, так і партій центристської орієнтації. Перші, на його думку, обстоюють процеси, які ведуть до дезинтеграції України, другі — прагнуть зробити Україну економічно слабкою, залишивши за нею інші атрибути незалежності. Слід сказати, що це нормальна світова практика.

Висловивши негативне ставлення до інституту подвійного громадянства, О. Ємець сказав, що його міністерство вже погодило з іншими відомствами і збирається винести на розгляд парламенту поправку до Закону "Про громадянство України", згідно з якою громадянином України може стати той, хто колись виїхав за її межі і не має громадянства іншої держави.

Не обійшли й кримського питання. Наголосивши на тому, що Закон ВР Криму "Про Президента Республіки Крим" суперечить чинному законодавству і створює передумови для конфліктних ситуацій у майбутньому, О. Ємець підсумував, що свого часу український парламент припустився прикрої помилки, надавши Верховній Раді Криму право вирішувати самостійно форму державного устрою.

Сергій ВЛАД.

Затвердіть статус — підемо на вибори

Гагаузькі населені пункти на півдні Молдови на сходках громадян вирішили не брати участь у призначених на 27 лютого наступного року парламентських виборах. Це підтвердила Верховна Рада регіону, зробивши застереження: бойкотування виборів може бути зняте в разі підписання Президентом Молдови Мірчею Снєгуром указу про статус південних районів.

Адміністрація регіону, коментуючи своє рішення, проводить аналогію з кримським варіантом в Україні й пропонує М.Снєгуру наслідувати приклад Л.Кравчука, знявши тим самим напруженість у Буджакському степу. Керівництво Молдови пропонує гагаузам інший шлях: участь у виборах і подальшому розв'язанні гагаузького питання новим парламентом. За словами глави молдовського парламенту П.Лучінського, це єдино можливий варіант. Хоча багато членів діючої Президії парламенту продовжують дотримуватися формули культурної автономії цих районів з відносною економічною самостійністю.

У сусідів

Південні райони, які живуть лише на доходи від сільського господарства, перебувають зараз в більш тяжкому становищі, ніж центр Молдови та Лівобережжя. Економічними труднощами продиктоване рішення одного з південних районів — Чадилунського — піти на запропонований Кишиневом компроміс. Постанову про це прийняла сесія райради, але вона, втім, указом глави регіону була визнана недійсною, а сам орган оголошений розпущеним. Незважаючи на це, райцентр брати участь у виборах збирається і навіть назвав своїх кандидатів у депутати. Кишинів прореагував на це фінансовою допомогою району.

Світлана ЧАЛА.

Кишинів.

Власкори повідомляють

Нові іпостасі Чингіза Айтматова

Відомий киргизький і радянський письменник Ч.Айтматов, нині посол Росії у Люксембурзі, тепер виконуватиме обов'язки Надзвичайного та Повноважного Посла Киргизстану в Бельгії, а також — постійного представника республіки при Комісії Європейського Союзу в НАТО. Указ про це підписав Президент А.Акаєв. Водночас він надіслав до республіканського парламенту подання про згоду на призначення Чингіза Айтматова на ці пости.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Бішкек.

Скандал

Президент вважає, що міністри перевищили повноваження

Перший віце-прем'єр Азербайджану В.Ахмедов та міністр фінансів С.Мамедов звинувачені у великих фінансових махінаціях. Вони звільнені з посад і, певно, буде порушена кримінальна справа.

На нараді у Президента, присвяченій цьому питанню, повідомили про розпорядження Кабінету міністрів за підписом віце-прем'єра Ахмедова, в якому міністру фінансів доручалося видати приватній корпорації векселі «Аран» на суму понад 50 мільйонів доларів США. Корпорації було надано право офіційного дилера Азербайджану й дозволялося реалізовувати державні цінні папери за кордоном. Ахмедову і Мамедову інкримінують перевищення службових повноважень. На думку Президента, вони передали величезні валютні суми (векселі, що належать державі) до рук приватної фірми. В результаті чого з'явилася небезпека перетворення їх у національний борг, бо гарантом векселів є держава.

У розмові з кореспондентом «Голосу України» представник корпорації «Аран» С.Алискеров повідомив про те, що висловлене на нараді звинувачення не мало під собою достатніх аргументів. Що ж до векселів, то вони ще не продані і в будь-який момент можуть бути повернені державі.

Прокуратура вже розпочала слідство.

Наступного по нараді дня президент корпорації А.Захидов прилетів до Баку. Мала відбутися прес-конференція, але співробітники міністерства національної безпеки його затримали. Проте наступного дня звільнили з-під варти. У розповсюдженому через засоби масової інформації інтерв'ю А.Захидов відхилив усі звинувачення. І пояснив, що ніхто з присутніх на нараді в Президента не мав уявлення про порядок видання векселів.

Ровшан АЛІЄВ.

Баку.

Актуально

Дуже добре, що є така фігура

Днями лідер ЛДПР В.Жириновський прибув з приватним візитом до Болгарії. У софійському аеропорту він заявив, що Президент Желев — це особа для перехідного етапу, і порадив болгарам на посаду глави держави обрати свого радника з економічних питань якогось Светослава Стоїлова, бо начебто саме це — в інтересах Росії.

«З одного боку, Жириновський — смішна фігура, — прокоментував заяву лідера російських ліберал-демократів Желю Желев. — З другого, дуже добре, що він є, бо показує, куди нам треба орієнтуватися». Президент мав на увазі не Росію, а НАТО. Саме напередодні Різдва Желев привітав парламент, який прийняв декларацію про бажання Болгарії стати членом цього союзу.

У Болгарії Жириновський зупинився у місті Санданські, яке славиться курортами й мінеральними джерелами, і має намір відвідати бабу Вангу, дати прес-конференцію, покласти вінок до пам'ятника російському цареві-визволителю у центрі Софії.

Василь ЖУКІВСЬКИЙ.

Софія.

***

З подивом сприйняло МЗС Болгарії висловлювання й оцінки лідера ЛДПР, який перебуває в країні з приватним візитом. Про це сказано в повідомленні, розповсюдженому прес-центром болгарського зовнішньополітичного відомства. Такі заяви, наголошено в документі, є рецидивом минулого і не свідчать про демократичні зміни в орієнтації впливових політичних сил Росії.

Результати

Ціни роздули, рейси скоротили

«Нас міцно пристібнули до землі», — прокоментував колега-журналіст рішення Таджицької авіакомпанії продавати квитки на московський рейс лише за нові російські рублі.

Пояснюючи мотиви цього кроку, представники компанії посилаються на жорсткі умови обслуговування польотів, висунуті Москвою: за послуги диспетчера, за стоянку в Домодєдово та інший ненав'язливий сервіс Аерофлоту розраховуватися лише російськими купюрами зразка 1993 року або ж конвертованою валютою. Нові московські вимоги позначилися і на ціні квитка. Чотиригодинний політ сюди з Душанбе тепер коштує 137 тисяч рублів.

Воно б ще нічого. Та от грошей таких у більшості жителів Таджикистану немає. Незважаючи на недавнє милостиве рішення Москви впустити республіку до нової рублевої зони, тут, як і досі, в обігу — старі «дерев'яні» рублі. А їх на нові не обмінюють. Де ж тоді взяти гроші на політ? Та ще й такі великі, адже середня зарплата в старих радянських рублях становить 18—20 тисяч, що рівнозначно вартості кілограма вершкового масла.

Виходить, що новий російський рубль перепинив таджикистанцям дорогу в світ. Адже повітряна траса Душанбе — Москва — єдина на сьогодні авіалінія, що постійно діє і зв'язує Таджикистан із зарубіжжям. І потерпають люди: бізнесменам уже накладно злітати до партнерів, а простим громадянам аж ніяк не провідати родичів в Росії та близькому зарубіжжі.

Юрій КУШКО.

Душанбе.

Фотофакт

Не заросте народна стежина

Шаошань, маленьке гірське сільце в центральній провінції Хунань, — батьківщина видатного державного та політичного діяча Китаю, «великого кормчого» країни Мао Цзедуна.

Цього року відзначається століття з дня його народження, і мала батьківщина Мао перетворилася на мекку для туристів. Щороку Шаошань, з населенням у 100 тисяч чоловік, відвідує мільйон туристів.

Будиночок, де мешкала сім'я Мао і де починалося його навчання та революційна діяльність, відмінно зберігся. Тепер тут меморіальний комплекс.

Заново відреставровані готель і знаменита «печера Сюфан» (неподалік села) — будиночок, зведений 1960 року, в якому певний час усамітнено жив Мао Цзедун.

Завершується зведення пам'ятника Мао з бронзовою постаттю заввишки шість метрів. На обеліску будуть викарбувані його вірші. На вершині гори Шаошань споруджуються сонячний павільйон та оглядова башта.

На знімку: на ринку Шаошаня туристи можуть придбати різноманітні сувеніри, пов'язані з іменем Мао.

Фото Сіньхуа—ІТАР—ТАРС.

Бомжам митниці не страшні

Розпочалася масова міграція бомжів з Білорусі до України. Останнім часом багато з них обжили полишені після аварії на Чорнобильській атомній станції населені пункти. Подалі від людського ока й правоохоронних органів цей, у переважній своїй більшості криміногенний елемент, не боячись радіації, пиячить, бавиться наркотиками...

Та ось співробітники Хойницького міжрайонного відділу міліції почали масові рейди до Чорнобильської зони. І тоді стривожені бомжі перетнули кордон і подалися в Україну, де в зоні залишилося чимало придатного житла.

Треба думати, що тільки-но українські стражі закону почнуть наводити порядок на своїй стороні, «безпаспортні» повернуться до Білорусі або ж подадуться до Росії: поки є зона, сталкери завжди знайдуть собі місце.

Білінформ —Укрінформ.

Експрес-інформація

Ще більше грошей на оборону

Президент Сполучених Штатів Б.Клінтон запланував збільшити бюджет Пентагону в 1995 році на 2,5 мільярда доларів. Про це повідомив «Уолл-стріт джорнел» з посиланням на офіційних осіб американського військового відомства.

Тим часом стало відомо, що 12—15 січня 1994 року Б.Клінтон з державним візитом відвідає Росію. Під час переговорів з Б.Єльциним йтиметься про розширення двосторонніх відносин, співробітництво в галузі контролю над озброєннями, а також про застосування миротворчих сил в регіональних конфліктах.

Реформи даються нелегко

«Я не думаю залишатися нейтральним щодо наступних виборів до парламенту республіки і підтримуватиму ті політичні сили, які виступають за побудову незалежної держави і проведення виважених економічних реформ», — заявив Президент Молдови М.Снєгур. Він також наголосив, що дуже важко даються зміни в економіці, коли 37 відсотків промислового потенціалу розміщено на лівому березі Дністра. А там, як відомо, становище вийшло з-під контролю Кишинева.

Готові майже на все, але не більше

В єгипетській столиці розпочався черговий раунд палестино-ізраїльських переговорів щодо практичного виконання двосторонньої угоди про надання палестинцям самоврядування на частині окупованих територій. Міністр закордонних справ Ізраїлю Ш.Перес під час зустрічі з журналістами підкреслив, що сподівається на досягнення компромісу і забезпечення принципу «мир в обмін на землю». За його словами, Тель-Авів готовий надати палестинцям «максимум того, на що можна погодитися за нинішніх умов, але не більше». Ізраїль також дотримуватиметься підписаної у вересні у Вашингтоні угоди про палестинську автономію в секторі Газа та районі міста Єрихон. Якщо домовленості буде досягнуто вже на цих переговорах, то заключний документ на початку наступного року підпишуть лідери Ізраїлю та Організації визволення Палестини.

Санкції їм не до вподоби

Відносини між Китаєм і Пакистаном розвиваються успішно. Саме така оцінка була висловлена представниками двох сторін на переговорах прем'єра Держради КНР Лі Пена та прем'єр-міністра Пакистану Беназір Бхутто у китайській столиці. Представник Китаю наголосив, що уряд і народ його країни дорожать дружбою з Пакистаном і прагнуть налагодити з ним тісні взаємини, що сприятиме стабільності в регіоні. Глави урядів двох держав висловилися за відміну американських санкцій проти Пекіна та Ісламабада.

Бо гірше усім європейцям

Париж має намір провести консультації з партнерами по Європейському Союзу для пошуку шляхів нормалізації становища в екс-СФРЮ, якщо черговий раунд переговорів представників ворогуючих сторін завершиться безрезультатно. Представник французького зовнішньополітичного відомства Р.Дюке заявив, що країни «дванадцятки» мають розглянути конкретні кроки нормалізації становища на Балканах, бо криза там негативно впливає на обстановку в усій Європі.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Колонка власкора

Херсонці за Дунаєм

Просто з конвеєра уторував дорогу на міжнародний ринок новий кукурудзозбиральний комбайн, випуск якого освоєно у виробничому об'єднанні «Херсонський комбайновий завод імені Петровського». Машина призначена для роботи на насінневих ділянках, де потрібна не так продуктивність, як висока якість збирання. Випробувавши закуплені ККП-2С, болгарські та угорські спеціалісти переконалися: машина не пошкоджує качанів, а отже, й насіння. Новинкою зацікавилися й наші землероби.

А тут на потоці — делікатеси

Одразу кілька переробних об'єктів стали до ладу в Херсонській облспоживспілці. Два потужні цехи з'явилися в Генічеському районі, які у перші ж дні виробили кілька сот тисяч туб м'ясних консервів. Випуск дефіцитного спагеті почала Каланчацька райспоживспілка, безалкогольних напоїв — Бериславська.

Як повідомили в управлінні економіки та ринку облдержадміністрації, споживкооперація подає приклад іншим: тут не лише не згорнули будівництво нових об'єктів, а й успішно розгортають його — завдяки прискоренню обороту коштів, зміцненню фінансової дисципліни та розширенню власної будівельної бази.

Цукор і демографія

Нормативний розподіл цукру накладає відбиток на демографічний портрет України. Такий несподіваний висновок зробили у Херсонській області, коли зіткнулися з різким зростанням чисельності населення в обласному центрі. За офіційними даними на початок року тут мешкало 411,6 тисячі чоловік, а в списках на цукор їх 486 тисяч. Звідки взялися «зайві» 75 тисяч — ні статистики, ні працівники жеків відповіді не дають. Власне, секрету й нема: у нас завжди «мертві душі» з'являються там, де є дефіцит. Не виключено, отже, що відповідна частина нормованого цукру йде наліво.

Доважок до спортивних трофеїв

Тепло зустрічали херсонці учбовий вітрильник «Товариш» з міжнародних змагань у Північному морі. І не тільки тому, що у вітрильній регаті наші курсанти здобули друге місце. Судно повернулося не лише зі спортивними трофеями, а й доставило до Херсона 50 тонн гуманітарної допомоги від норвежців. Одяг, взуття, продукти харчування передано вихованцям шкіл-інтернатів, будинку сиріт, дитячих садків.

У Гілею — з луком

В області створено нове мисливське господарство «Гілея», угіддя якого розкинулось на 13 тисячах гектарів унікальних нижньодніпровських лісів. Належить воно Степовому філіалові Українського науково-дослідного інституту лісового господарства. Тут багато оленів, козуль, диких свиней, зайців, птиці.

Науковці категорично проти того, щоб тут лунали постріли, зате схильні відроджувати забуті форми полювання — з ловчими соколами, з луком, списом. Любителі, напевно, знайдуться, але такі розваги коштуватимуть дорого у заповідній зоні, яка майже збігається з описаною Геродотом Гілеєю.

Жерстяний ювілей

80 років минуло відтоді, як херсонський селянин Плотников їздив до столиці «пробивати» свій винахід — жерстяні калоші. Однак це йому не вдалося — очевидно, через бюрократичні перепони...

Щось схоже, мабуть, переживає тепер місцевий винахідник Віктор Платонов. Він зробив міні-верстат для намотування хірургічної нитки, оригінальне лікарське ліжко та дифузійну установку. Безрезультатно їздив до Києва, щоб запропонувати міні-завод «Хутірець» для переробки овочів та фруктів. У Головному управлінні координації освоєння науково-технічного прогресу та інформатики при Мінсільгоспі його вислухали, та, на думку винахідника, надіятися на допомогу марно, треба шукати спонсора. Тим часом винаходом зацікавилися місцеві фермери. Може, ідея не заіржавіє, як бляшані мокроступи Плотникова?

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсонська область.

Новий полігон зі старими межами

ВИСТУПАЮЧИ на XIV сесії Львівської обласної Ради народних депутатів, голова постійної комісії з питань села Степан Ревуцький наголосив: «Той спосіб затратного господарювання на землі, який маємо нині, не витримала б жодна могутня держава світу».

Галичину часто називають полігоном революційних процесів. Такий «полігон» можна, зокрема, побачити у селі Ярушичі Стрийського району, на подвір'ї молодого фермера Ярослава Шакала. Тут — тісненько. Поряд із хатою — уся техніка, універсальна споруда з корівником, майстернею, млином. Тут же триває будівництво нового корівника з стодолою і теплицею. Подумалось: таке господарство має обслуговувати бригада. Та фермер працює один. Батьки-пенсіонери й дружина, вчителька за фахом, допомагають. Ярослав Шакало сам змайстрував машини, сам спроектував і вибудував господарські об'єкти. Того недільного дня фермер не чекав гостей. Коли побачив чималий гурт незнайомих людей, які приїхали із Львова чи то вчити, чи то вчитися, вийняв із кишені зім'ятого папірця й пригадав, що нині у селі має відбутися сход: науковці розтлумачуватимуть селянам суть і сенс приватизації в агропромисловому комплексі.

Від липня цього року у Львові почала діяти нова управлінська структура — центр приватизації в АПК, яку очолив доцент Львівської академії ветеринарної медицини Роман Шмідт. Ще на другій сесії Львівської обласної Ради у вересні 1990 року було ухвалено концепцію відродження села і розвитку сільського господарства Львівщини. Відтоді було розроблено дев'ять різних проектів. Остаточний затвердили на сесії в лютому цього року. На той час колгоспи на Львівщині практично припинили існування й перетворилися на селянські спілки. Та не тішмо себе ілюзіями. Бо від теорії до практики треба ще здолати чималу віддаль.

Програма, як зазначено в першому ж її пункті, «передбачає ліквідацію монополії держави на землю та інші засоби виробництва для формування приватного власника та створення ефективної багатоукладної аграрної економіки за рівноправності всіх форм власності і господарювання».

У програмі — все чітко і зрозуміло. Та вчорашні колгоспники, що стали пайовиками, власниками(!) середньої частки землі і основних фондів, ще не позбулися старої психології. Як не позбулися її й керівники селянських спілок та голови сільських Рад. Вони не поспішають брати на себе роль просвітителів і тим паче організаторів реформ, побоюючись втратити власне князювання. А тому в реальній практиці обставини нерідко складаються так, як у анекдоті про лектора і трактора. Усім усе зрозуміло із лекції, окрім одного: куди чіпляти коней? Що його робити з тим паєм? Він начебто є, та годі його обміряти і обмацати.

— Реформування села має відбуватися в одному темпі із психологічними змінами, — зазначив на нараді аграрників гірських районів представник Президента у Львівській області Степан Давимука.

Нині саме розбіжності в темпах обертаються на місцях складними проблемами. Галичина зберегла дух і генофонд приватного господаря, та Львівщина — густо заселена область, де обмаль землі. Процеси приватизації в АПК спричинили дрібнення господарств, сільрад, які не можуть дійти згоди у поділі межі. Люди, бува, віднаходять старі документи за часів бабці - Австрії і намагаються відновити історичну справедливість. Яким чином? Приміром, жителі сіл Дашави і Сихова на Стрийщині мало не з вилами йдуть один на одного. Трапляється, що голова спілки з «патріотичних» міркувань прихоплює від рідного села левову частку землі. Паювання проведене як політична акція, і допоки не відбудеться передбачене програмою і вже розпочате документальне оформлення середньої частки землі як приватної власності, господар не стане повноправним господарем. Роз'яснюючи це, працівники центру приватизації, які нині об'їжджають села області, іноді змушені брати на себе роль третейських суддів. Жителі гірських районів добре пам'ятають старі межі і, буває, вдаються до самозахоплення вітцівських земель і пасовиськ. Коли це можливо, то чому б і ні? Їм ідуть назустріч. Та у селі Тухолька Сколівського району, фермер затіяв війну із сусідкою, яка збудувала хату (з дозволу влади) на його вітцівській землі. Ця жінка має трійко дітей, чоловік помер. То що ж важливіше за таких обставин: історична справедливість чи людяність? Довелося Роману Шмідту скликати людей і брати на себе роль миротворця. На сході у селі Ярушичах одна репресована і вивезена свого часу до Сибіру жінка теж порушила питання про відновлення історичної справедливості. На землях її родини господарюють інші. Отже, вважає жінка, її сім'я покарана двічі: і першими «советами», і другими. Неоднозначна ситуація...

Варто відзначити, що у діяльності центру приватизації немає й натяку на авторитарність. Його працівники вчать і вчаться водночас. Зокрема, під час зустрічі на фермі Ярослава Шакала саме він розставив усі крапки над «і», а Роман Шмідт «зав'язував вузлики». Зізнаюсь, я була вражена державницьким мисленням сільського господаря, який сам собі і механізатор, і агроном, і економіст, і непоганий психолог. Нікого з його сусідів «жаба не душить» (а ця «хвороба» ой яка поширена). Він допомагає їм, вони — йому. На семи гектарах землі з десятьма коровами і конем, із змайстрованою власноруч технікою, практично без кредитів (лише на початку господарювання брав невеличку позику) він створив ідеальну модель приватного господарства.

— Я — людина творча, — сказав про себе Ярослав Шакало. Перед словом «творча» зробив паузу, наче побоювався: чи не сприймуть його за хвалька? На його думку, в нашому сільському господарюванні немає ніяких надто складних проблем, які неможливо було б розв'язати, окрім несправедливої системи оподаткування. Вона, крий Боже, може зробити його господарство нерентабельним. Невтямки Ярославові: чому його, господаря, держава обдирає як липку і натомість дотує колгоспи-банкрути. І справді, чому? Це запитання прозвучало і на сесії обласної Ради.

Розглянувши питання про приватизацію в АПК, сесія ухвалила положення про паювання майна в господарських організаціях, про сертифікати на право приватної власності на землю, статут агросервісного товариства «Сільський господар», статут Спілки власників селянських господарств.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

Точка зору

Головне досягнення — погіршання ситуації

Інвестиційні фонди як інструмент участі Заходу у структурній перебудові економіки України

Верховна Рада України нещодавно наклала вето на Указ Президента «Про випуск державних товарних облігацій національних ресурсів України». Преса та інші засоби масової інформації висвітлюють дискусію прихильників і противників такого кроку. Безперечно, здійснити структурну перебудову економіки, вивести її з сьогоднішнього скрутного стану без серйозних зарубіжних інвестицій дуже важко або й неможливо взагалі. Валютні кошти потрібні для стабілізації фінансової системи, активізації економічних реформ, розвитку основних галузей народного господарства. Шляхи залучення капіталів для розв'язання цих проблем можуть бути різні, в тому числі — і через зовнішньоекономічну позику. Тим більше, що такі позики — звичайна річ на міжнародних фінансових ринках. Не вдаючись до аналізу в цій статті вищезгаданого указу, хотілося б звернутися і до інших можливостей залучення інвестицій в Україну. Зокрема мова піде про міжнародні інвестиційні фонди.

Розвиток інвестиційних фондів в Україні лише розпочинається. Через це інформації про них ще замало, немає ефективної правової бази, яка регулювала б їхню діяльність, мало спеціалістів цього профілю. Разом з тим інвестиційні фонди можуть створити непогані умови для залучення солідних зарубіжних інвестицій, конче потрібних для оживлення нашої економіки. На сьогодні у Європі діють близько двох десятків міжнародних інвестиційних фондів. Створено їх з метою ведення інвестиційної діяльності, орієнтованої на держави колишнього соцтабору. Частина з них — регіональної спрямованості, а решта працює для конкретних країн (Угорщина, Польща, Східна Німеччина, Чехія та Словаччина). Загальний капітал цих фондів на початок 1992 року становив майже два мільярди доларів США.

Залучення іноземних інвестицій в Україну — важка справа. Над її розв'язанням працювали кілька складів уряду, але крім загального погіршання ситуації нічого досягти не вдалося. Важко буде це зробити і через механізм міжнародних інвестиційних фондів. Таке становище зумовлене цілою низкою причин. Це і гальмування процесів приватизації, нестабільність політичної системи, несприятливий податковий клімат, відсутність хоча б якогось ліквідного ринку цінних паперів тощо. Враховуючи ці негативні обставини, якісний інвестиційний портфель із цінних паперів сформувати буде неможливо. Така ситуація характерна для всіх економік постсоціалістичних держав.

Наприклад, декотрі з міжнародних інвестиційних фондів, які працюють на Польщу, Угорщину, також неспроможні формувати свої інвестиційні портфелі цілком з акцій національних підприємств, що їх приватизують. З цієї причини вони змушені віднаходити інші шляхи участі в економіці цих країн, у тому числі інвестуючи кошти в цінні папери тих західних компаній, діяльність яких тісно пов'язана з розвитком економіки відповідних країн.

На мій погляд, доцільно створити в одному з провідних західних фінансових центрів такий міжнародний інвестиційний фонд, який орієнтувався би у своїй діяльності на Україну. Його засновниками можуть стати українські і західні банки, страхові й консультативні компанії. Початковий капітал фонду шляхом відкритої передплати формуватиметься як в Україні, так і серед діаспори. Депозиторами такого фонду могли б виступити у тісній взаємодії українські та іноземні банки. Інвестиційне управління активами фонду здійснюватимуть українські й зарубіжні менеджери-консультанти. На перших порах кошти фонду інвестуватимуть у цінні папери великих західних корпорацій, які співпрацюють з вітчизняними підприємствами у галузях технологій, устаткування, ноу-хау тощо. Одночасно напрацьовуватиметься досвід наших спеціалістів і вестиметься підготовка інвестиційних проектів в Україні. Згодом через організацію відкритої передплати своїх акцій за кордоном фонд збільшуватиме власні кошти і здійснюватиме інвестиції вже в Україні.

Випуск і обіг надійних акцій фонду сприятимуть становленню в Україні національного ринку цінних паперів, підвищать довіру інвесторів до цього ринку. Діяльність фонду дасть можливість українським спеціалістам набути конче потрібного досвіду з управління інвестиціями, що, безперечно, буде корисно для подальшого розвитку й поглиблення процесу приватизації, становлення й діяльності українських інвестиційних фондів.

Створення такого фінансового інституту відкриває можливості для залучення реального інвестиційного потенціалу, потрібного для реформування економіки України.

Олег КЛІВАНСЬКИЙ, юрист.

Інформація про другий випуск акцій акціонерного Київського народного банку

Україна, 252001, м. Київ,1, вул. Софіївська, 21.
Тел. (044) 228-12-03,
факс (044) 229-35-55,
телекс 631334 KNBUR SU

А. ХАРАКТЕРИСТИКА ЕМІТЕНТА

1. Акціонерне товариство відкритого типу «Київський народний банк» є кредитно-фінансовою установою, яка входить до єдиної банківської системи України.

Адреса банку: 252001, м. Київ, 1, вул.Софіївська, 21.

Акціонерний Київський народний банк — правонаступник Київського народного банку, створеного як товариство з обмеженою відповідальністю 18 жовтня 1989 р. і зареєстрованого у Національному банку України за номером 15.

Київський народний банк створено з метою одержання прибутку шляхом надання комплексу банківських послуг клієнтам.

Статутний фонд 2060 млн карбованців, сформований за рахунок першого випуску акцій і цілком сплачено.

Наведені нижче показники діяльності банку свідчать, що банк є прибутковою стабільною фінансовою установою України.

№ п/п	Показники роботи	Один. вим.	на 01.01. 1991 р.	на 01.01. 1992 р.	на 01.01. 1993 р.	на 01.12. 1994 р.
1.	Статутний фонд	млн крб.	4,2	19,1	496,8	2060,0
2.	Балансовий прибуток	тис крб.	264	10473	365971	6192850
3.	Розмір дивідендів	% %	5	15	40	240
4.	Кількість клієнтів	один	66	339	850	1130
5.	Кількість працюючих	чол.	17	63	136	229

Органи управління банку:

Загальні збори акціонерів;
Рада банку;
Правління банку.

Простроченої заборгованості кредиторам і за платежами до бюджету на момент прийняття рішення про другий випуск акцій банк не має.

Адміністративних та економічних санкцій з моменту створення на банк не накладали.

Б. ОПИС ДІЛОВОЇ АКТИВНОСТІ ЕМІТЕНТА

Київський народний банк — це банк зі сталою репутацією. Банк надає практично всі види банківських послуг, у тому числі й операції з іноземною валютою та цінними паперами.

Капітали банку працюють у всіх сферах економіки, спрямовані на впровадження нових технологій, а також освоєння нових товарів і послуг. Основою фінансової політики є прибуток і надійність.

Банк є учасником Асоціації українських банків, засновником Української фондової біржі, Південної товарної біржі, Українського пенсійного фонду «Добробут».

Банк має ліцензію Національного банку України на проведення валютних операцій № 25 від 06.03.1992 року, а також дозвіл Міністерства фінансів України на здійснення діяльності з випуску та обігу цінних паперів № 8 від 03.02.1992 року.

Банк налагодив мережу кореспондентських рахунків з банками США, Західної і Центральної Європи, а також з банками держав СНД.

Банк має філії в містах Миколаєві, Дніпропетровську, Кривому Розі, Донецьку, Енергодарі.

В. ДАНІ ПРО ЕМІСІЮ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

20 грудня 1993 року загальними зборами акціонерів Київського народного банку (протокол № 2) прийнято рішення про збільшення статутного фонду банку до 4 млрд крб.

Збільшення статутного фонду провадиться шляхом випуску простих іменних акцій кількістю 194000 штук, номінальною вартістю 10000 крб. кожна, на загальну суму емісії 1940000000 крб.

Акції можуть реалізовуватися за ринковим курсом. Запланований курс акцій від 12000 до 30000 крб.

Передплата провадиться в період з 29 грудня 1993 року по 18 лютого 1994 року включно.

Фінансові ресурси, одержані внаслідок емісії акцій, будуть використані для збільшення обсягу активних операцій банку, а також вкладені у розвиток банку і збільшення мережі його філій.

Передплатниками можуть бути юридичні особи (недержавні) і громадяни.

Передплата акцій передбачає укладання договору, за яким покупець зобов'язується цілком оплатити поточну курсову вартість акцій у грошових одиницях, чинних на території України на момент оплати. Після оплати акцій покупцю видають сертифікат на загальну кількість акцій, засвідчений підписами і печаткою.

У випадках, передбачених законодавством України, покупець повинен подати відомості про джерела надходження коштів, що спрямовуються на придбання акцій.

Акції дають право брати участь в управлінні банком, отримувати дивіденди і частину залишків майна банку у разі його ліквідації. Пакет з десяти простих іменних акцій дає акціонеру право одного голосу на загальних зборах акціонерів.

Виплата дивідендів здійснюється за рахунок прибутку банку, що залишається у його розпорядженні після сплати податків. Дивіденди виплачують у банку і його філіях щоквартально. Розмір дивідендів визначають загальними зборами акціонерів.

Згідно зі статутом банку один акціонер може володіти не більш ніж 35 відсотками акцій банку.

Власники акцій мають право продавати, передавати, заповідати, заставляти акції самостійно, з обов'язковою зміною власника в книзі реєстрації.

Передання прав власності на акції другого випуску не може проводитися до офіційної реєстрації результатів емісії.

Під час реорганізації банку всі зобов'язання щодо випущених акцій переходять до його правонаступника.

Розміщення акцій другого випуску здійснюватиметься банком та його філіями самостійно.

Г. ЧИННИКИ РИЗИКУ

Чинниками ризику, які можуть впливати на діяльність Київського народного банку, є:
погіршення економічної ситуації в Україні;
обмеження видачі кредитних ресурсів;
нестабільність податкового законодавства та інших норм, що регламентують банківську діяльність.

Голова Правління
Київського народного банку В.І. ОГІЄНКО
Головний бухгалтер Т.В. ВОЄВОДА

Шановні друзі ! Фірма "Сапсан" спільно з Міністерством внутрішніх справ та Міністерством машинобудування, ВПК та конверсії

ЗАПРОШУЮТЬ ВАС НА ВИСТАВКУ-ПРОДАЖ

ЗБРОЯ-94

на якій буде представлена мисливська та спортивна зброя, супутні товари та засоби самозахисту виробництва фірм Німеччини, Австрії, Чехії, Росії та України.

Виставка відбудеться:
18 - 22 січня 1994 року в Торгово - Промисловій Палаті України з 10 до 18 години (Київ, вул. Велика Житомирська, 33).

Наука

Навіть у втратах мають бути пріоритети

Найближчими тижнями може статися непоправне й страшне лихо: у фітотронах, оранжереях, культуральних кімнатах ботанічних науково-дослідних установ загинуть нові гібриди й сорти рослин, мікроорганізмів, грибів, водоростей, замерзнуть тропічні рослини, зазнають утрат віварії... Науковці, звиклі до будь-яких принижень, зможуть, безперечно, попрацювати місяць-другий у домашніх, теж не дуже теплих умовах, але всі ці безцінні живі організми ми втратимо назавжди.

Розмірковуючи над сьогоднішньою енергетичною кризою, я думаю про блокадний Ленінград, у якому попри всі смертельні загрози люди зберегли наукові колекції. Може, тому, що вони знали ціну життя. У нас, схоже, нині старі орієнтири «зносилися», нових ми все ніяк не можемо вибудувати. Але за розумної політики уряду України трагедії можна ще запобігти, треба лише для опалення й освітлення всіх наукових об'єктів з живими організмами виділити кошти, еквівалентні тим, які мали інститути в минулі роки. Натомість відключити енергетичну систему не в оранжереях і віваріях, а в численних комерційних кіосках, казино, нічних барах,від припинення торговельно-злочинної діяльності яких Україна особливих збитків не матиме.

Ясна річ, політична й економічна кризи в Україні позначилися на всіх сферах нашого життя. Але є цінності, втрата яких означатиме трагедію для українського народу. Йдеться насамперед про інтелектуальний і духовний потенціал України. Коли зупиняються заводи, їх все-таки згодом можна відновити, коли втрачають або знищують талант, витвір інтелектуальної праці, відновити його неможливо.

Недавно мені розповіли історію з життя сучасної української інтелігенції. На Верхняцькій селекційно-дослідній станції на Черкащині багато років працював талановитий генетик селекціонер Сергій Кононенко. Разом з колегами він створив декілька міжлінійних гібридів цукрових буряків, його наукові здібності знали далеко за межами України. На нього покладали великі надії... Але жив цей учений від Бога з дружиною і двома дітками у... старій конюшні, переобладнаній під таку-сяку кімнату. Жив у таких нелюдських умовах довго і тяжко. Зрештою, не витерпів — поїхав до Латвії. Там його талант одразу ж оцінили, дали квартиру, створили умови для наукової праці.

Кажуть, що житло має бути гідне людини. Але ж суспільство теж має бути достойне принаймі кращих своїх громадян. Я запитую себе: невже у Верхнячці не будували квартир? Будували. Але не для вчених. Чи не тому на селекційно-дослідній станції сьогодні залишилися працювати тільки поодинокі науковці.

Та хіба лише там? Скрізь, по всій Україні, найкращі інтелектуальні сили коли не виїхали до США й Ізраїлю, то незабаром виїдуть, коли не перейшли до комерційних, далеких від інтелекту і часто — порядності, структур, то неодмінно шукатимуть, щоб вижити, СП—МП, де платять гідні гроші. До речі, про виживання. До 5 грудня я як академік АН України отримував 372 тисячі карбованців, а мій аспірант — 120. Щоб хоч якось підтримати в цю скрутну хвилину вчених, Президія АН України прийняла розумне рішення: докторам і кандидатам наук за рахунок внутрішніх резервів академії доплачувати по 50 відсотків до їхньої заробітної плати. Здавалося б, чому не підтримати акцію, адже за такої державної політики щодо працівників інтелектуальної сфери ми взагалі скоро станемо країною посередників і посередностей. Аж ні! Міністерство праці і Міністерство фінансів наклали табу й на це рішення Академії наук.

З немудрого благословення рідної влади ми вже ступили на шлях самознищення. Сьогодні спостерігаємо, може, найжахливіший за всю свою історію неоголошений геноцид — геноцид інтелекту. Тому я звертаюся до Президента, який, до речі, також має науковий ступінь, до Верховної Ради, де є теж чимало розумних учених, уряду: зупиніть цей катастрофічний процес руйнації інтелектуального потенціалу нації, припиніть відплив учених з України, поверніть аспірантів до лабораторій, а студентів — до аудиторій!

Цими днями мені випало побувати на зібранні українських учених-генетиків і селекціонерів сільськогосподарських культур, на якому багато йшлося про значні досягнення наших славних науковців. Разом з тим мої колеги з болем і великою тривогою говорили про тенденцію перетворення України на васала розвинених країн у галузі селекції та насінництва. Через недалекоглядну політику наших державних діячів ці наукові напрями сьогодні опинилися у кризовому стані. Практично згорнуто селекційну роботу: ми безнадійно відстали в селекції гібридного жита, мляво йде робота над відомим тритікале (гібрид жита й пшениці, негативно ведеться селекція вівса (дуже потрібного дітям і людям похилого віку), обсяги селекційних робіт з цукровими буряками разів у п'ять менші, ніж у будь-якій великій селекційній фірмі Заходу, стає неконкурентоспроможною українська селекція кукурудзи, кризова ситуація й у галузі селекції і насінництва овочів. Цей перелік можна продовжувати. Але попри всі суб'єктивні причини, що призвели до такого стану, переважають, як на мою думку, об'єктивні помилки. І перш за все недбалість й недалекоглядність уряду України, який майже нічого не зробив для того, щоб забезпечити селекційну науку комп'ютерами, камерами штучного клімату, сучасними технічними засобами для догляду та збирання дослідних ділянок, малогабаритною технікою тощо. В селекції нині панує важка фізична праця.

Якщо уряд не вживе рішучих заходів для створення належних умов праці наших селекціонерів, то сільське господарство України потрапить у повну залежність від західних фірм, а українська селекційна наука загине. А це означає, що занепадатимуть фундаментальні дослідження з генетики, фізіології, біохімії та цитології, які потребують ще складнішого устаткування й фахівців особливої кваліфікації (останніх годі й чекати за такої зневаги до статусу вченого й нехтування його потреб).

Що ж треба зробити негайно? Найперше слід хоча б тимчасово (на кілька років) відновити доплату докторам і кандидатам наук за ту високу кваліфікацію, яку визнала державна атестація. Разом з тим конче потрібно якнайскоріше розробити механізм звільнення наукових інституцій від баласту, а вивільнені кошти залишити в їхньому розпорядженні. Одним з напрямів такої роботи могло б бути перетворення Державного комітету з науки і технологій на Національний науковий фонд, якому необхідно доручити перевести науку протягом трьох-п'яти найближчих років на винятково конкурсне фінансування з обов'язковим міжнародним рецензуванням. Під час проведення будь-яких трансформацій (скорочення штату, нові системи фінансування, створення нових наукових установ тощо) не припускати зрівнялівки.

Хоч як це сумно, але, з'ясувалося, що ми живемо за часів втрат. Проте навіть у втратах мають бути пріоритети: зруйнувати, знищити сьогодні інтелектуальну сферу — це злочин держави, її Президента, Верховної Ради, уряду перед народом і майбутнім України. Згадаємо слова Кюрі: «Держава, яка не дбає про свою науку, приречена бути колонією».

Костянтин СИТНИК,
академік АН України.

Фотофакт

Зуміти побороти

Харків. Вчені давно встановили: найбільше інформації про навколишнє середовище ми отримуємо завдяки зору. Здорова людина, як правило, не звертає уваги на цей чудовий дар природи. Біда, коли зір ослаблений, і вже зовсім горе, коли сліпа дитина.

Адаптувати дітей до навколишнього життя — завдання Харківської гімназії для дітей зі слабким зором та сліпих. Це один з найбільших навчальних закладів такого профілю в Україні. Минулого року тут побувала католицька місія з Ватікану. Її члени ознайомились з роботою гімназії й обіцяли допомогти.

Невдовзі з польського міста Ляскі приїхали черниці — сестра Меріам і сестра Патрісія-Урсула. Вони працювали в аналогічній школі в Польщі і є досвідченими фахівцями з тефлопедагогіки. Основним своїм завданням вважають навчити сліпих дітей грамоті, самостійно обслуговувати себе й придбати якийсь фах. Адже в будь-якій цивілізованій країні інваліди не почуваються ізгоями — вони ведуть активний спосіб життя, працюють і навіть беруть участь у спеціальних спортивних змаганнях.

На знімку Глеба ГАРАНИЧА (Укрінформ): сестра Меріам навчає дітей рукоділля.

Спорт

Поки що різдвяна перерва

У чемпіонаті країни серед баскетбольних клубів вищої ліги перше коло майже зіграно. Не добігши кілька кроків до проміжного фінішу, турнір пішов на різдвяну перерву. Календарні матчі поновляться 5—6 січня. Отож, я попросив заслуженого тренера країни Бориса Вдовиченка озирнутися назад і дати оцінку пройденому.

— Приємно, що у нас побільшало хороших команд. А відтак обов'язково зростатиме клас гравців, бо тільки в матчах між сильними суперниками підвищується майстерність. А перша ознака таких якісних змін — поява на трибунах глядачів. У всіх залах, де нам доводилося виступати, порожніх місць на трибунах майже не було.

— Скажіть кілька слів про ваш клуб «Київ-Баскет» — дебютанта вищого класу. Як вам вдалося провести серію з семи переможних матчів поспіль?

— Готуватися до виступів у вищій лізі почали ще в липні, збирали під свої прапори досвідчених майстрів. Тоді в складі клубу з'явилися відомі майстри Савченко, Чурсін, пізніше Підковиров — улюбленець прихильників баскетболу України. Планували потрапити до «плей-оф». Але, коли почався чемпіонат, до нас перейшли ще й гравці національної збірної з ЦСК ЗСУ Рубан та Ватажок, а плани наші стали напруженішими. Збираємося вийти до четвірки найсильніших і поборотися за медалі. У «Київ-Баскеті» зібралася група зірок. Тепер спільне завдання гравців і тренерів — створити команду-зірку. Для виконання задуманого маємо ще достатньо часу— близько чотирьох місяців (тоді саме почнуться «плей-офи» в національному чемпіонаті). І на європейській арені, до речі, постараємося не пасти задніх, а грати гідно.

Стосовно нашої переможної серії, то мали досить високі мотивації. Господар клубу, президент СП «Денді» Михайло Бродський, ні в чому нам не відмовляє.

— Борисе Несторовичу, а якою вам бачиться друга частина чемпіонату?

— Гадаю, що напруження зростатиме. Боротьба за вихід до вісімки має бути гострою. Серед претендентів на найвищі місця бачу «Будівельник» (Київ), «БІПА-Моду» (Одеса), «Спартака» (Луганськ), «Шахтаря» (Донецьк), «ТІТ» (Харків), «Корабела» (Миколаїв), ЦСК ЗСУ (Київ) і, як уже казав, наш колектив. До речі, «плей-офи» в нашому чемпіонаті — річ нова. І така система, сподіваюся, зробить турнір ще цікавішим і захоплюючішим...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

«Наїздять» на хокеїстів

Окремі російські хокеїсти, які виступають за клуби НХЛ, змушені платити співвітчизникам-рекетирам за безпеку сімей, які залишаються в Москві.

В'ячеслав Фетисов з «Нью-Джерсі», чия родина мешкає в Москві, опинився в числі тих, кого російська мафія вирішила потрусити. Боїться вимагачів Олег Петров з «Монреаля», Олексій Яшин («Оттава») та Ігор Ларіонов («Сан-Хосе») змушені були привезти близьких до Північної Америки.

Такою та іншою інформацією з читачами поділилася канадська газета «Прес» (Монреаль). А «Нью-Йорк таймс» навела слова одного з чиновників НХЛ, що, мовляв, поліція Лос-Анджелеса веде слідство принаймні по одному випадку залякування.

У клубі «Лос-Анджелес кінгс» грає киянин Олексій Житник, тому кореспондент «Голосу України» зателефонував до батька Олексія — Миколи Івановича Житника. Ось що сказав той з цього приводу:

— Ніхто нам не погрожував і нічого від нас не вимагав. Можливо, йдеться про випадок з кимось іншим. До мого сина і в клубі, і в Україні ставляться з повагою. Все у нього гаразд. Олексій постійно переказує різні суми київському «Соколу». Можливо, ті гроші певною мірою дозволяють не розвалитися київському клубу, який тепер у скруті.

А ще, користуючись нагодою, хочу передати привітання мого сина усім прихильникам хокею України з Різдвом і Новим роком!

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311248.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».